

14173

காந்தி முதுமொழி வெண்பா.

(13829)

இது

இராமநாதபுரம்

சேதுமன்னரவர்கள் ஆளுகைக்குட்பட்ட
சேல்வார்

செ. ரெ. இராமசாமி பிள்ளை

என்னும்

அணியடியனுர்

யாத்தது.

→

வெளியிட்டோர்

பாகனேரி

ஐவஹர்லால் வாசகசாலையார்.

→→→

பெரியோரியல்பு.

உண்டா லம்ம இவ்வுகம்; இந்திரர்
அமிழ்தம் தீயைவது ஆயினும் இனிதெனத்
தமிய ருண்டலும் இலரே; முனிவிலர்;
துஞ்சலு மிலர்; பிற, ரஞ்சவ தஞ்சிப்
புகழீனின் உயிருங் கொடுக்குவர்; பழியெனின்
உலகுடன் பெறி னுங் கொள்ளலர்; அயர்விலர்;
அன்ன மாட்சி அனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றுள்
பிறர்க்கென முயலுஙர் உண்மை யானே.

—பும். கடூ

முன்னுடை.

....ஓம்பல....

உக்கத்தில் அறநெறி சிதைந்து, மறநெறி வேருஞ்றி வருங்காலத்து, ஒவ்வொரு பெரியார் நமது இந்திய நாட்டிற்கிணங்றி, மறநெறிகளைந்து அறநெறியை வளர்க்கா நிற்பார்.

அவ்வாறே, இதுகாலை நமது இந்தியாவில் சாதி வேற்றுமை முதலியன பல்கி, அதன் விளைவாக மக்கடபரப்பில் பலதிறப்பட்ட தீய எண்ணங்களும், வறுமைப் பெரும் பிணியும் அலைத்து வருத்தா நின்றன. அவைகளை அறவேயொழிக்க அன்பும் அருளுமே படைகளாகவும், உண்மையே மெய்க் கவசமாகவும் பொறுமையே அணிகலனுகவும் தாங்கி, எவ்வயிருந்தம்முயிஸ்போற் கருதும் பேரளியளராய், ஏழூட்டகெளியாய், நன்மைக்குறையுளாய்க், கற்றூர்க்கு மற்றூர்க்கு மினியாய், நவிழூறும் நானயம்போற் பயிரூறும் பண்பும் பெருமையும் அளிப்பவராய், பகைவரும் பணியும் பான்மையுடையவராய், தீமை செய்வார்க்கு நன்மையே செய்பவராய்ப்பிரூண்டும் ‘செயற்களிய செய்வார் பெரியர்’ என்னும் பொய்யில் புலவர் பொருளுறைக் கிலக்காக விளங்குபவர் காந்தியடிக் களார்ந்துவரோயாவார்.

இப்பெரியார்மீது யாதேனும் ஓர் நால் செய்ய வேண்டு மென்னும் போவா எளியேற்கு மிக்கெழுங் தமையால் “காங்கி முதலொழிவெண்பா” என்னும் இந்நால் செய்யும்படி நேர்க்கது.

இந்நாளின் முதலிரண்டடிகளில் அடிகள் இது காலை வளர்த்து வருஷம் அறநெறிகளையே சுட்டி, அடிகளிடம் விழுவுவதாகவும் பின் இரண்டடிகளில் அடிகளே யிறையிறுப்பதாகவும் திருக்குறட் செய்யுளையினைத்திருக்கிறது.

எனவே, அடிகள் வளர்த்து வருஷம் தூய்மை அறநெறி, திருக்குறட் பெருநாலுக்கு இயைந்து நிற்பது கண்கூடு.

எம்மொழியினும் திருக்குறள் போல் ஒருநால் இருப்பதறிது என்பதொருதலை யாகலான் அடிகள் வளர்க்கும் அறநெறியும் திருக்குறளும் எக்காலத்தும், எத்தேசத்தும், எச்சமயத்தும் பொன்னே போற் போற்றும் பெருமை வாய்ந்தன.

ஆதலால் அடிகள் கொண்ட நெறியை யெல் வோரும் அநிந்து போற்றற்கும், திருக்குறட் பெருமையை கண்கறிந்து பயிற்றிக்கும் ஏதுவாகத் திருக்குற ஸிற் காமத்துப்பால் நீக்கி, அறத்துப்பால், பொருட் பொல் ஆகிய இரண்டு பாற்கும் அதிகாரம் நூற்றெட்டாக்கலான், ஒவ்வொத்திருக்கும் ஒவ்வொரு குறள்

வெண்பாக்களைப் பின்னிரண்டடிகளாக இனைத்து
நூற்றெட்டு வெண்பாக்கள் யாத்துள்ளேன்.

இந்நூற்கண் சொற்பொருள் வழங்கக்கள் மலிந்
திருக்கலாம். இருப்பினும் உலகம் போற்றும் ஒருவ
ராகிய காந்தியடிகள் பெருமையைக்க்கிறும் பெற்ற
யொன்றே நோக்கி மன்னித்து, இந்துக்கீல ஏற்றுக்
கோடல், ஒவ்வொரு தமிழ் மக்களின் முதன்மை
யான கடமையென்பதை மிகவும் பணிவுடன்கூறி,
அவ்வாறே செய்ய வேண்டுகிறேன்.

யாவும் நன்றேயாக

இங்ஙனம்,

ஆங்கீரச் ஆண்டு } தெத்த் திங்கள் } உஅ ஆம் நாள் }	செ. ரா. இராமசாமி என்னும், அணியடியன், செல்லார்.
---	--

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்.

—ஓடிடு—

சிஂறுழிசைக் கோச்சகக்கலிப்பா.

அணியாருங் கடலினைச்சீ ராடையதாக் கொண்டினிய
மணியாரும் சூழகனின் முகமாக வயங்குகின்ற
மூவேந்தின் பூகற்செழியன் முறைசெலுத்தப் பெரு
[மையுறு
காவேந்து மலரின்யான் கபழுகின்ற தென்னுட்டில்
ஒருபதினேழ் மொழிமகளி ரொக்கவந்து பணிசெய்யத்
திருவளர வளருகின்ற செந்தமிழா மெந்தாயே.

திருவு

வள்ளுவக்கம் மியன்செய்குறண் மணிமுடியைத் திரு
[முடியிற்
கொள்ளுபுநன் மணிமொழியார் கோவையணி கழுத்
[தணிந்து

உள்ளுபுகழ் சாத்தனு ருஞ்றுமணி மேகலையைக்
கள்ளுவாம் பூங்கொடியிற் கவிஞருமிடை பூண்டனையே.

இளங்கோபல் சொன்மணியா விழைத்தசிலம் படிஞ்சு
வளங்குலவு பலதூவா மாட்சியிறு மணியணிந்து
இளங்தமிழூம் பாரதியார் பாமாலை இனிதேற்று
விளங்குபுகழ் பலநிறீடு மேஜ்மையினுற் பொளிந்த
[னையே.

வங்கேதமாதரம்.

புகழ்கவிக்குங் கலீத்தொகையாம் புதுயையுர சடிப்பி
[த்
இகழ்வளரு மறுபுலச்சொ லெந்திழையார் புறங் கொ
[ப
முகிழ்நகைவென் முத்தரும்ப வகம்பு, முங் தனித்
[தனிதே,
மகிழ்மிகுத்தைதங் துணரவிரித்து பாண், புமுன் வளர்ந்
[தனிதே.

தாழிசை

ஆங்கு

(தனிச்சொல்)

பன்னரும் பெருமை துண்ணிய தமிழாம்
அன்ளை யேநின தடிமலர் பழிச்சதும்
உன்னரு மறிவா மொளிபெறற் பொருட்டே.

கரிதகம்

காலை

६

வந்தேமாதரம்

காந்தி முதுமோழி வெண்பா.

....ஓஓஓஓஓ....

கடவுள் வணக்கம்.

—०५५०—

நேரிசை வெண்பா.

சீரேயு தண்மை தேளிவு நண்ணுக்கமதிற்
பேரேயு காந்திப் பேருமாற்கு—நேராம்
முதுமோழி வெண்பா மோழிய வருளும்
எதுவுந்தா ணன இறை.

ஙால்

கடவுளென்ப தொன்றிலெனத் தானே கரைவார்க்
குடனே யுள்ளென்பை காந்தி—கிடமாய்
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. க

ஏல்லார்க்கு நன்மை யிழைப்பதே மிக்கதென்று
சொல்லாற் செயலாற் றுணிந்ததென்—நல்காந்தி
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. க

நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கு நன்மை மிகச்செய்தே
இல்லாண்மை யாக்கியதென் காந்தியே – வல்ல
செயற்கறிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

ங

இந்திய வேழையருக் கென்று முழுப்பதென்ற
நந்தலறு நற்கோளென் காந்தியே—முந்தச்
சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினுஞ்
காக்க மெவனே வயிர்க்கு.

ச

கற்புடிறை கஸ்தாரி யம்மையொடு பன்னாளும்
பொற்புறுமிற் பூண்டதென்கொல் காந்தியே! – அற்பின்
அறக்தாற்றி னில்வாழுக்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
பேராய்ப் பெறுவ தெவன்.

ஞ

பெண்மை யுலகே பெரிதென்றைக் காலத்தும்
உண்மையா யோதுவதென் காந்தியே! – தண்மையார்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுஞ்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

ஈ

திண்ணைப் புரையுநிலை நேர்தேவ தாசனையே
பின்ணைமக ஞப்பெற்றூய் காந்தியே! – முன்னையே
தம்மிற்றம் மக்களாறிவுடைமை மாஜிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

எ

மக்களிடைப் பூச னிகழின்யனங் தாழாதே
ஒக்கவுண்ணு நோன்புறவிலன் காந்தியே! – தக்கவேரர்

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புஸ்டயார்
என்பு முரியர் பிறர்க்கு.

க

தீண்டாமை நீக்கிச் சிறப்பாய்ப் பகுத்துண்டல்
காண்டலே நன்மையென்றை காங்தியே! — தாண்டா
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத வின்று.

க

துன்பமிகச் செய்தா ரிடத்துநீ தூயின்சொல்
இன்பி னியம்புவதென் காங்தியே! — அன்பனே
துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டும்
இன்புறாஉ மின்சொ வவர்க்கு.

கஞ

ஆங்கில மன்ன ரடுபோர்க் குத்திசெய்தே
இங்கிப் பகையென்னை காங்தியே! — ஊங்கினிய
எங்கன்றி கொன்றூர்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லைச்
செய்தங்கன்றி கொன்ற மகற்கு.

கக

குற்றவா னென்று முறைமன்றி னிற்கூடிய
உற்றுரை யென்னவொளி யாதுரைத்தாய்— முற்
காங்தி!

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
ட்டகோட்ட மின்மை பெறின்.

கஞ

கற்ற விழியே கருத்தடக்கி மன்பதைக்கும்
அற்றை யறைவதென்னை காங்தியே! — முற்ற
அடக்க மமரு ஸுய்க்கு மடங்காமை
ஆரிரு ஸுய்த்து விடும்.

கஞ

மன்னர் களுமொழுக்க மாண்பு திறம்பவரின்
முன்னர் மொழிந்து முறைப்படுத்தல்—என்காந்தி!
நன்றக்கு வித்தாகு நல்லெல்லாழுக்கங் தீயோழுக்கம்
என்று மிடும்பை தரும்.

கச

மேனை சென்றுநீ வேற்றுப்பெண் வேண்டாமல்
தாய்நாடு போந்ததென் றன்காந்தி!—நானுள்
இறங்பொருளாட் பெட்டெடாழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தலும்பொருள் கண்டார்க ணில்.

கடி

தென்னுப் பிரிக்காச் சிதைநண்ணிக் கல்லுடைத்து
மன்னுத பல்விழுப் வாரினை—என்காந்தி
இன்மையு லின்றை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

கக

கல்விசெல்வங் கைத்தொழிலிற் கைதேரு மேனுட்டார்
பல்வள னுங் கண்டுபொறு பண்பென்னை—சொல்காந்தி!
அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவள்
தவ்வையைக் காட்டி விடும்.

கன

காணிக்கை யாகக் கருதிமக்க டந்தபொருள்
பேணிக் கதர்க்கிதிக்குப் பேர்த்ததென்—மாண்காந்தி!
இற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

கஅ

கண்டக்கா வென்றும்பிற் கானுக்கா வொன்றுமே
கொண்டுமொழி யாக்கோளன் காக்கியே!—பண்
[டையை]

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லறக்
முன்னின்று பின்னேக்காச் சொல்.

ககு

உலக மக்கடங்கட் ருரைப்பன வெல்லாமுத்
பலபயனீப் பற்றியதென் காந்தி!—அவகில்
பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

2.0

ஆங்கில மக்கணினக் கல்ல விழைப்பவுடீ
தேங்குதுன்பு செய்யாதென் சீர்க்காந்தி!—ஊங்கு
அர்விது எள்லாங் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

ககு

அருளொன்றே பற்றி யதன்பயனீப் பற்று
மருளொன்னை கூறுகமாண் காந்தி!—இருண்மிகு
கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட
டென்னுற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

2.2

இந்திய வேழமக்கட் கிண்பப் பணிசெய்ய
நந்தமுட கீக்கொடுத்தாய் நண்காந்தி!—நந்தும்
வறியார்க்கொன் நீலதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

ககு

இரச்டருங் கார்கோளு மேனியற்கை மாறிலுவின்
பேர்மாருப் பெம்தியென்னை பேர்க்காந்தி!—சீராகத்
தீதான்றிற் புகழூடு தோன்றுக வஃதில்லார்
தோன்றுவிற் ரேண்டிருவம் கண்று,

ககு

செல்வப் பெருங்குன்றைச் சீரூலென் சிற்றுளியாற்
கல்லி யெற்கதென்னை காந்தியே!—நல்ல
அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்
பூரியார் கண்ணு முளா. [வம்]

கல்விக் கடல்கடக்கக் கப்பல்வழி மேனேடு
செலீஇயாழுன் றன்னுதேன் காந்தியே!— பொல்லா
[நோய்த்

தன்னுன் பெருக்கற்குக் தான்பிற் தூனுண்பான்
எங்கன மாளு மருள். [உசு

சிறைக்கோட்டம் புக்குச் சிறந்த தவத்தால்
இறைக்கோட்ட நீக்குவதென் காந்தி!—மறைக்கோட்
உற்றநோய் நோன்ற ஹயிர்க்குறுகண் செய்யாமை[டம்
அற்றே தவத்திற் குரு. [உன்

காவித் துணியிடாக் கண்காண் கதிராடை
மேவியுடுத் தில்வாழுவென்விள்காந்தி!—தாவியே
நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழுவாரின் வன்கணு ரில். [உஅ

பிறர்பொருளைப் பார்த்தாற் பேய்க்கண்டாற் போல
உறுநடுக்க முண்டனை காந்தி!—அறவேதான்
உள்ளத்தா அள்ளலுங் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல். [உகு

மெய்ம்மையன்று வேறு விளம்பா தறமுரைக்குஞ்
செம்மையென்ன காந்தி சிறிதுரைத்தி!— அம்மையும்

யாமொய்யாக் கண்டவற்று எல்லை யெனித்தொன்றும்
வாய்ப்பையி னல்ல பிற. ந.०

துன்ப மிகச்செர்த குவெளை யர்மீதும்
வெம்பவின்றி நீயிருந்தாய் விள்காந்தி!—நம்பியே
தன்னைத்தான் காக்கி, குனங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம். ந.க

ஆக்கன்ற நோயா லபர மருந்துட்டிப்
போக்கலுயிர் சால்போ புகல்காந்தி!—மீக்ஸர்
அறிவினு னுகுவ துங்டோ பிற்கினேய்
தன்னேய்போ, போற்றுக் கடை. ந.१

பாம்புபல நின்னிருக்கை யுன்னே படர்ந்துழவத்
தாய்புடைத்துக் கொல்லாத தண்மையென்னை—ஆங்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி [காந்தி!
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ந.ந

செல்வமெல்லா நீத்துத்தண் செம்மை யுறுமெளிய
நல்வாழ்க்கை கொண்டதென்னை நங்காந்தி!—சொல்
அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றால் [வல்கேள்
அற்குப வாங்கே செயல். ந.ச

கந்திராடை யொன்றுடுத்துக் கம்பொன்று மூன்றி
எதிரொன்றும் வேண்டா வியல்பென்—முதிர்காந்தி!
மற்றுங் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்
உற்றார்க் குடம்பு மினுக. ந.ஞ

உண்மை நிலையென்று மோர்விளக்கைத் தான்கொண்டின்மையறி யாமையிருள் சீத்தலேன்—வண்காந்தி! ஐயுணர் வெய்தியக் கண் ஒனும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. நட.

மக்களெல்லா நன்மைமிக வாழ்தல் விரும்பலன்று மிக்கதொன்றுக் கொள்ளா விறலென்னை—அக்காந்தி! வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டுல்லை யாண்டு மங்கதொப்ப தில். நட.

வழக்கறிஞு ஞகித்தென் ஞப்பிரிக்காச் சென்று சழுகென்றந் நீக்தேழூச் சார்பென்—விளக்காந்தி! ஊழிற் பெருவலி யாவுள முறீறுன்று சூழினுங் தான்முந் துறும். நட.

உப்பு வரிச்சுமையென் ஞைவுக் கொடுஞ்சட்டங் தப்பெனவே மீறியதென் சால்காந்தி!—இப்பு முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் கிறையென்று வைக்கப்படும். நக.

மேனு டண்டந்து விழுப்பமிகு கல்விகற்று வானுடு நன்னெற்சேர் மாக்காந்தி!—எனுஞ்சொல் கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றயின் நிற்க வதற்குத் தக. நா.

வல்லபாய் மாளனியா மாண்பார் சவகர்லால் கல்ல சரோசனியார் நன்பென்னை—சொல்காந்தி!

மேற்பிறங்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறங்துங்
கற்று ரைந்திலர் பாடு.

சக

பகவற்கீ தைபடி-த்தும் பாரக் குறளை
மிகக்கேட்டு நீயகியுல் விள்ளாய்—தகைக்காந்தி!
கற்றில னயினுங் கேட்க வங்தொருவர்
கொற்கத்தி னாற்றுங் துணை.

சு

குண்டு மழைபொழியுங் கொற்றவனஞ் செல்வஞ்சு
ரண்டு கொடுமையஞ்சாக் கூறுவதேன்—வண்காந்தி!
அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சவ
தஞ்ச வறிவார் தொழில்.

சங்.

நல்லொழுக்கே நண்பாய் நவையே பெரும்பகையாய்ப்
புல்லலென்னை காந்தி! புகலுதி—மெல்லத்
தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வார் பழிநானு வார்.

சங்

பொன்னும் பிறவும் விழையா துலகத்தில்.
மன்னுமறி ஞாந்தாய் மாண்காந்தி!—துன்னுஞ்சீர்த்
தக்கா ரினத்தனுய்த் தானெழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

சநு

செல்வர் பலரிருப்பச் சேராது கையிராட்டைப்
புல்லுமக்கள் பாற்சேறி பொற்காந்தி!—நல்ல
மனத்தானு மாந்தர்ந் குணர்ச்சி யினத்தானும்
இன்னை னெனப்படுஞ் சொல்.

சங்

எர்தாச் சிறையி விருந்திருந்து பன்னாலுங்
கர்தாப் பிறபொருளைக் காய்ந்தென்—அருங்காந்தி!
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
ஊக்கா ரறிவுடை யார்.

ஏன்

வாள்வலியிற் ரேவுள்வலியின் மாண்பாரும் வெள்ளை [யரைக்
கோருண்மை யால்வேறுல் கூடுமென்றுய்—ஆள்காந்தி!
ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

சா

வெள்ளையர்தங் நாட்டு மிகுபொருளை யிங்குவிற்றே
கொள்ளைகொள விண்ணே கொளோமென்றுய்—விள்
கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் [காந்தி
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

சகை

இந்தியநாட் டிற்பொருளை யேற்றுமதி செய்யவிட்டுப்
பிந்தித் துணிமறித்தென் பேர்க்காந்தி!—முந்தித்
தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளாற்க முற்றும்
இடங்கண்ட பின்னல் வது.

நூ

அயனுட்டுப் பெண்ண மருமைச் சிலேட்டை
இயனுட்டு மாணவியர யேற்றுய்—உயர்காந்தி!
தேற்க யாரையுங் தோது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள்.

நுகை

மாண்பாரு நின்னலுவல் வாய்ப்பமகா தேசாயை
நாண்பா யமைத்ததென்னை நங்காந்தி!—ஆண்பால்

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றையவனை
அதற்குரிய ஞகச் செயல்.

நு.2

பழந்தமிழ் ராய பறையருட ஆண்பின்
இழிந்தங்க்கு குடுமென்று யென்னை—மொழிகாந்தி!
காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமும்
அன்னாநி ரார்க்கே யுளா.

நு.3

இரவினிலு மிர்வினுட னேற்றவுரை யாடிக்
காவின்றி நானுற்றும் காந்திப்—பெரியாய்!
அரியவொன் ரூகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

நு.4

குடிகளுக்கு நல்லனவே செய்க வெனவே
முடிமன்ன ருக்குரைத்தாய் காந்தி!—மிடிதீர
வானேக்கி வாழு மூலகெல்லா மன்னவன்
கோனேக்கி வாழுங் குடி.

நு.5

மக்க ஞாமையினை மாற்றுகின்ற சட்டத்தைக்
தக்கவில்லென் மேமறுத்தல் சாலுமோ—அக்காந்தி!
நாடோறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
நாடோறு நாடு கெடும்.

நு.6

உலகினிலே போரே யுதவா தெனவே
பலவுல குக்கும் பகர்ந்தாய்—நலகாந்தி!
கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ வதுவல்ல
தில்லை திலக்குப் பொறை.

நு.7

சிலங்கப் ரோடு சேர்ந்துபுலா ஹன்டு
விலகலென்னை காந்தி விளம்பு—பலகாற்
பெயக்கண்டு நஞ்சன் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

நி.ஏ

இந்தியா விற்செல்வ ரெல்லாப் பலரிருப்ப
நந்தலிங்கி லாந்தவைநி உண்ணியதென்—கந்தி
துறந்தார் படிவத்தா ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில கொற்று.

நுகூ

எங்க ஜாங்கை ராட்டை யிபங்கின் வழுவரையினாக்
தங்க விடாமர் றடுப்பமென்றுய்—எங்காந்தி
ஆக்க மதர்வினுய்ச் செல்லு மஹசவிலா
ஊக்க புடையா ஜுவூ.

கா.ஓ

சட்ட மறுப்புக் தனியியக்க நீகொள்ளேஇ
விட்டுவிடா தூக்கினையென் மேற்காந்தி!—கெட்ட
மாடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

ஈ.க

உப்பு வரிமுதலா வொவ்வாக் கொடுவரியைக்
கைப்புவரி யிற்கடிதல் காந்தியே!—ஒப்புமோ
தாளாண்மை யென்னுங் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

கா.ஐ

சிறையிற் பலவிடும்பை சேரினுடீ நானும்
ஆறைதலென்னை காந்தி! யுரைத்தி—குறைவில்

இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை பாடாஅ தவர்.

காந்

தகவில்லாச் சட்டங் தவிரென் றமைச்சர்க்
ககங்கொண்மூடங் கல்லளித்தா யன்பின்—மிகுகாந்தி!
வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

காச்

திருவாம்பற் பூவிற் சிறங்தநின்றன் வாய்ச்சொல்
ஒருவுலகோ யாண்டுமொப்ப வோதும்—பெருங்காந்தி!
கேட்டார்ப் பிளிக்குஞ் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

காடு

உண்மையாய் நாட்டுக் குரிமைஙல்கு முன்னெறியை
எண்மை யெனவுரைத்தா ரீங்குசிலர்—வண்காந்தி!
இன்றூள் பசிகாண்பா ணயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

காகு

நின்மொழியைக் கேட்டுஞ்சுறி னேரா சுயராஜ்யம்
என்னப் பலரிகழு வேற்காதென்—முன்காந்தி!
சொல்லுதல் யார்க்கு மெனிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

காள

ாந்திப் பெரியாய்டி கண் னும் வினையெவையும்
ஆந்தப்புச் சற்றுமின்றி யாக்கலென்னை—ஆந்துணையும்
தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யப்படும் வினை.

காசி

பட்டம் பலவும் படைத்திசெல்வர் மிக்கிருப்ப
விட்டதென்றா தாகனின்னை விள்காந்தி! — முட்டலன்
[டன்

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்டு. கூகு

மன்னன்வழி நின்றுநின் வாய்மை மொழிகேட்டும்
சொன்னமொழி யன்றிமற்றுச் சொற்றிலையே—என்
வேட்பன் சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞான்றும் [காந்தி!
கேட்டினுஞ் சொல்லா விடல். எங்

மக்கட் குழுபவாய் வைகநீ யெப்போழ்தும்
மிக்க குறிப்பறிந்து மேலுரைத்தாய்—நற்காந்தி!
கூருமை கோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்றும்
மாருநீர் வையக் கணி. எக

அவைப்புடைமே சொற்பொழி வாற்றி னவைமக்கள்
சவைப்பொருளிற் பற்றுதலென் காந்தி! — நவல்க
அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
ரூகையறிந்த தூய்மை யவர். எங்

அவையினை கண்டா வறிவயர்ந்தாய் முன்பு
நவைரித்துச் செஞ்சொலை யானுய—செவைக்காந்தி!
வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
முன்ஜனவை யஞ்ச பவர்க்கு. எங்

வெள்ளை நிறமன்ன ராளின் வெருவருமோ
உள்ளமக்க ஓரளினல் மோங்குமோ—விள்காந்தி!

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

எசு

தொண்டர்படை யாமசீனச் சுற்றுவிட்டு நின்னலக்
[கோள்
எண்டகாநா உம்முவப்ப ஹீர்த்தனையென்—தண்காந்தி!
முற்றுற்றி முற்றி யவரையும் பற்றுற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

எஞி

செல்வத்தை யீட்டுஞ் செவ்வழியை யிந்தியர்க்குப்
பல்வழியிற் கூறலென்னை பார்க்காந்தி!—நல்ல
பொருளால் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளால்ல தில்லை பொருள்.

எசு

உன்மொழிக்கீழ் வாழ்தொண்ட ருண்மைப் படைக
[னோத்தி
மன்னலுவ லார்புடைப்ப மாருதென்—இன்காந்தி!
கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கும்
ஆற்ற வதுவே படை.

என

மாவும் வளைத்தடியுங் கொண்டுமன்னர் துன்புறுத்த
யாவுநல மென்பதொண்டர் நங்காந்தி!—மேவும்
விழுப்புண் படாதா ளால்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னுளை யெடுத்து.

எஅ

சவகர்லால் போன்ற தலைவர்க டம்மோ
வெர்ப்பின்றி யொட்டலென்னை காந்தி!—எவர்க்கும்

செயற்குரிய யாவுள் நட்பி னதுபோல்
வினைக்குரிய யாவுள் காப்பு.

ஏக

நன்மைக்கெழு மக்களினை நண்புகொளப் பன்றுகீ
வன்மையோ டாய்தலென்னை மாண்காந்தி! — தன்மை
நாடாது நட்டவிற் கேடில்லை நட்டபின் [யாய்
விடில்லை நட்பான் பவர்க்கு. அப்

அவித்துணவர் சின்னி னகன்று மவரை
வலித்துநட்பாக் கோடலேன் வண்மை—யலிகாந்தி!
பேதமை யொன்றே பெருங்கிழுமை யென்றுணர்க
நோதகீக நட்டார் செயின். அக

பெருந்தகைமை யாளர்நட்பைப் பேனுதலே யல்லாற்
றிருந்தாதார் கேண்மையினைச் சேரா-தொருஷ்காந்தி!
செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலி னெய்தாமை நன்று. அப்

என்றுமிங்கி லாந்தினவை யீபாது நன்மையென
அன்றுரைத்தா யென்னை யறைகாந்தி! — நன்றுயத்
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மன்றூர்
அழுதகண் ணீரு மனைத்து. அங்

கற்றுத் துறைபோன தன்மை கழற்றன்றி
மற்றுப் புகலாதென் மாக்காந்தி! — ஏற்றைக்கும்
ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துங் தான்டங்காப்
பேதமிற் பேதயா ரில். அங்

ஓராடை யன்றி யுலகப் பொருளாச்சங்
காராடை கட்டாதென்ற காந்தியே!—பேரா
அறிவின்மை யின்றையா வின்றை பிற்குள்மை
இன்றையா வையா துல்ரு.

அடு

போற்று ரையுநண்பாய்ப் போற்ற ஒனக்கன்றி
வேற்று ரிட, ந்துமிலை விஸ்காந்தி!—மூற்றூர்
இகலானு மின்னுத வெல்லா நகலானு
நன்னாய மென்னுஞ் செருக்கு.

அஞ

முன்னர் பெரும்பக்கைய மாண்பெனவே நீகொண்டு
நன்னார்ச் சிறைக்கோட்ட நன்னாலென்—கொன்
அஞ்ச மறியா னமைவில னீகலான் [காந்தி]
தஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

அன

அடித்தாலும் வேந்த ரவளவு மெற்குப்
பிழித்தமெனப் பேசலென்னீ காந்தி!—வெடித்த
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கட் டங்கிற் துல்ரு.

அசி

அன்பினர் போற்கூடி யல்லனவே செய்வாரின்
தன்புணர்ச்சி யாகா தெனக்கொண்டாய்-முன்காந்தி!
செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
உட்பகை யுற்ற குடி.

அக்க

நல்லாரைச் சார்ந்து நவைகெடுத்து வாழுதலே
எல்லார்க்கு மேற்ற வியல்பெண்றூய்—சொல்காந்தி!

எந்திய கொள்கையார் சீரி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து விடும்.

கு.०

எப்பம்மை கஸ் நூரி யேவற் பலிசெய்தே
உம்பனப்போல் வாழுதலென் ஞோகாங்கி!—இம்மையிற்
பெண்ணேவல் செய்தொ முது மாண்மையி ஒன்றைப்
பெண்ணே பெருமை டுடைக்கு.

கு.க

தங்கெறப் பெண்டிர் தனியை வைகியும்
புன்னெற்றிற் சேரூப் புகழென்னை—உங்காங்கி!
ஆயு மற்றின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய ஏகளிர் முபக்கு

கு.१

கள் ரூப் பகருங் கட்டுமை முயியல்செய்து
தள் ஏதுலென் காங்கி! சாற்றுமதி—உள் ஏங்கால்
துஞ்சினூர் செத்தாவின் வேற்றல் ரெஞ்சான்றும்
நஞ்சன்பார் கள் ஏஞ்ச பவர்.

கு.ங

பிறன்பொருளோக் கோடல் பெரிதும் பிழையென்
றறநுரைத்தாய் காங்கியெனு மைய!—திறமார்
உடைசெங்வ முறிஞ்செனி கல்வியென் றைந்துப்
அடையாவா யாயங் கொளின்.

கு.ச

பேரிச்சங் காயுப்பிற் பெற்றவெள்யாட் டுப்பாலும்
ஓரிச்செ யாயுண்பை யொன்காங்கி!—பாரிற்செய்
மாறுபாடில்லாத வண்டி மறுக்குண்ணென்
ஊறுபாடில்லை டுமிர்க்கு.

கு.டி

வறியரிடத் தன்பு மகிழ்ச்சியுமிக் கூர்தல்
அறியவென்னீ காந்தி! யறைமோ—முறிவில்
நகையிகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

கூகூ

துன்பம் பலவுழந்த போழ்துநீ தூய்மைநெறி
பின்புருப் பெற்றியென்னை பேர்க்காந்தி!—முன்பு
தலையிரி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர்
நிலையிரி னிழிந்தக் கடை.

காகா

மெய்ப்பையு மின்றிநி வேத்தவைக்குச் செல்லுதல்
ஒப்புமோ காந்தி! யுரைக்குதி—இப்புளியில்
மேலிருந்து மேலவல்லார் மேலவல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லர் கீழல்வவர்.

கூகூ

உலகமுழு துங்காந்தி காந்தியென் ரோப்
பலங்கலமும் பற்றவென்ன காந்தி!—அலகில்
கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனநின்து
சான்றூண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

கூகூ

மூக்கொடுகண் வாயு முடக்க னடக்கலுமே
ஆக்குமக்க ஸில்லொருவ ஞகுநீ—சீர்க்காந்தி!
பண்புடையார்ப் பட்டண் உலக மதுவின்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

காகா

உணவின்றி வாடு மூலகமக்கட் குள்ளீர்
பணமுதவு மென்பகெகன்னை காந்தி!—பினாம்போல

அற்றூர்க்கொன் ரூற்றூதான் செல்வ மிகங்கலம்
பெற்று டமியண்மூத் தற்று.

கங்க

பாஞ்சாலத் தின்முன்பு பட்டகோலை யயையெண்ணி
வஞ்சான் மனாண லெங்காந்தி! —தீஞ்சார்
பிறர்நாணத் தக்கது தானுண னுயின்
அறாணத் தக்க துடைத்து.

கங்க

புத்திரி யம்மைகாஞ் சந்திரபு தல்வளெனா
எத்திகையு முற்போற்ற லெங்காந்தி! —புத்தறிவின்
ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டின்
நிள்வினையா ணீருங் குடி.

கங்க

சீரா ருழுவுடனே சேர்வா னிகம்பேனும்
ஏராருங் கைத்தொழின்மே லேங்காந்தி! —பேரார்
பலகுடை நீழுங் தங்குடைக்கீழுக் காண்பர்
அலகுடை நீழு வவர்.

கங்க

சோறின்றிச் சோருங் துன்பமுறு மக்கட்
காறின்று நானுற்பே யாங்காந்தி! —கூறியதென்
நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

கங்கு

நாட்டுத் தொழில்பாவ நானு திரந்திரந்து
வேட்டுப் பொருள் கொண்டாய் வேள்காந்தி! —கேட்டுக்
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன்றவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேன் ருடைத்து.

கங்கு

வற்பின் வருபொருளை யெட்டுணையுங் கொள்ளாது
சாற்பிற் கதர்நிதிக்குத் தந்ததென்—மாற்காந்தி
தெண்ணீரடுபுற்கை யாயினுங் தாடந்த
துண்ணலி ஆங்கினிய தில்.

கங

இறப்பிறப் பற்ற பெரியோ னடிக்கீழ்
மறப்பின்றி நெஞ்சை மறித்தாய்—அறக்காந்தி
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றேர் கரும்போற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

கங

காந்தி முதுமோழி வெண்பா
முற்றிற்று.

நலம்.

